

Iz tega odloka finančne direkcije Vam bo dovolj jasno, da producent, ki prodaja vino od 5 litrov naprej, ni podvržen absolutno nikakoli trošarinu.

Kmetijska družba v Ljubljani.

Predsednik: Detela L. r.

Ravnatelj: Ing. R. Lah I. r.

Iz tega dopisa Kmetijske družbe je jasno razvidno, da producentu-vinogradniku ni treba prijaviti prodaje vina. Tudi prodaje vina od 5 litrov naprej ni treba prijaviti producentu-vinogradniku; je to v vsakem slučaju zadeva kupca-prejemnika vina.

Ali v Mariboru sploh ne bomo doživali sadne razstave? Vsako leto čitamo, kako pridno prirejajo razne kmetijske podružnice lepo urejene in dobro obiskane sadne razstave, da bi privabili kupce od blizu in iz inozemstva — le obmejni Maribor, ki je središče sadne trgovine, v tem oziru spi. Letos, ko se obeta obilna in izborna sadna letina, bi pač že bil čas, da bi se tudi mariborski sadni strokovnjaki vzdramili in pri oščili Slovenskim goricam, ki imajo najboljše sadne vrste, večjo sadno razstavo, ki bi privabila predvsem inozemske kupce. Počitek je bil dovolj dolg, razstavnih prostorov ima Maribor več nego preveč. Kmetijska podružnica za Maribor ter okoliš in banovinska vinarska in sadjarska šola se letos morata zganiti, da pride do sadne razstave v Mariboru, kar je nujna potreba za naše Slovenske gorice. Opozarjamo na to prepotrebno prireditev pravočasno, da pozneje ne bo kakih izgovorov.

Jubilej šampanjca. Kljub splošni gospodarski krizi, ki tlači celi svet, so slavili zadnje dni na Francoskem z velikimi svečanostmi jubilej šampanjca. Gre namreč za francoskega šampanjca, katerega pozna pretežna večina samo po imenu, ki pa je igral in še igra danes zelo važno ulogo pri bogataših. Minulo je baš 250 let, ko je iznašel p. Dom-Perignon, kletar samostana Hautvilliers v Šampanji na Francoskem, sredstvo, s

pomočjo katerega se da ohraniti vino omenjene pokrajine v šumečem in pepečem stanju. Šampanjec ali sekt se je razširil iz Francije po celem svetu. Glede izvoza šampanjca pride prav v poštev le Francija, ki je izkúpila za to pijačo že težke milijarde. Jubilej šampanjca so posebno slovesno slavili v glavnem mestu Šampanje v Reimsu. Znamenito je dejstvo, da je poslal slavnostnemu odboru v Reims brzojavko tudi ameriški poslanik iz Pariza kot zastopnik države, v kateri je prepovedana prodaja opojnih pijač. Amerikanec je v brzojavki hvalil prednosti šampanjca, in je ta telegram nekaka uradna izjava amerikanskega dostojanstvenika proti alkoholni prepovedi.

Sprejemni pogoji za banovinsko kmetijsko šolo v St. Jurju ob južni žel. Novo šolsko leto 1932-33 se začne dne 10. oktobra 1932 in traja polnih 12 mesecev. Sedaj veljavni pogoji za sprejem so: 1. Sprejme se 30 do 35 prosilcev in sicer v prvi vrsti kmetijske sinove, za katere se predvideva, da ostanejo na kmetijah. 2. Prosilci morajo biti telesno in duševno popolnoma zdravi, od 16 do 20 let stari ter se le izjemoma sprejme tudi starejše, ako se predvideva posebna marljivost in discipliniranost. 3. Prosilci morajo dovršiti vsaj štiri razrede, oziroma oddelke osnovne šole s pozitivnim uspehom. 4. Mesečna oskrbovalnina znaša 400 Din. Potrebnejšim dovoljuje banska uprava delne štipendije. Te dovoljujejo tudi sreski kmetijski odbori in posamezne podeželske posojilnice, zato naj se prosilci pravočasno obrnejo s prošnjo na te. 5. Prosilci naj predlagajo prošnje za sprejem v prvi vrsti potom sreskih kmetijskih referentov zato, da pridejo po možnosti prosilci iz vseh srezov, tako tudi iz krajev, kjer ni absolventov. Sreski kmetijski referent tudi lažje predlaga pravilnejše prošnje za banovinsko podporo in podporo sreskega kmetijskega odbora. Gojenč, ki bi vstopili po absolviranju v kako drugo službo, morajo tako banovini kakor sreskim kmetijskim odborom povrniti prejete štipendije. 6. Lastnoročno spisano prošnjo je vložiti direktno ali potom sreskega načelstva najkasneje do konca meseca avgusta na upravo zavoda. V prošnji je treba navesti velikost posestva

ter priložiti krstni list, domovnico, zadnje šolsko spričevalo, navstveno spričevalo in obvezo staršev, da bodo kriili stroške. Oni, ki prosijo za banovinsko ali za drugo štipendijo, pa morajo priložiti tudi ubožno spričevalo, oziroma premoženjski izkaz z uradno navedbo višine zemljiškega davka ter gospodarskega stanja staršev in obvezo staršev, da ostane sin doma. Zavod ima v prvi vrsti živinorejsko-poljedelski značaj, zato je primeren za kmetijske sinove iz živinorejskih krajev banovine. Vse korporacije, zlasti učiteljstvo, se naproša, da opozore primerne fante na le-ta razpis, posebno v krajih, kjer je še malo absolventov. O sprejemu se obveste prosilci pisмено.

★

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v soboto dne 9. julija 1932 so pripeljali špeharji 23 komadov zaklanih svinj. Svinjsko meso je bilo po 12 do 13 Din, slanina 12-13. Kmetje so pripeljali 10 voz šena po 60-70, 1 detelje po 85, škop komad 150-175, nadalje 4 voze krompirja po 150-2, čebula 5-5.50, česen 8-10, kumarce komad 1-5, zelje 0.50-2. Pšenica 1.75, rž 1.75, ječmen 1-1.50, oves 1-1.25, koruza 1.50, proso 1.75, ajda 1.50, fižol 2.50-3, grah luščeni 4-5. Iz Čakovca in Varaždina so bili 4 vozi zelenjave, ki je bila vsa prodana. Kokoš 20-35, piščanci 20-60, raca 15-25, gos 28-38, kozliček 75-80. Celi orehi 5-5.50, luščeni 16-18. Zelena paprika 0.50-0.75, hren 8-10, karfižola 1-5, ohrovt 0.50-2, kislo zelje 3-4. Buče 2-3, endivija 0.50-1, glavna solata 0.50-1, špinača 1, gobe 1-2, borovnice 1-1.50, maline 2-3, črešnje 4-8, marelice italijanske 20, hruške 8-10. Mleko 2-3, smetana 10-12, surovo maslo 20-25, jajca 0.50-0.75, med 14-20, suhe slive 8-12.

Mariborski svinjski sejem dne 8. VII. 1932. Na ta svinjski sejem je bilo pripeljanih 279 svinj, cene so bile sledeče: Mladi prašiči 5-8 tednov stari komad 70 do 100 Din, 7-9 tednov stari 150 do 200 Din, 3-4 mesece stari 250 do 300 Din, 5-7 mesecev stari 360 do 400 Din, 8-10 mesecev stari 450 do 500 Din, 1 leto stari 600 do 650 Din, 1 kg žive teže 6 do 6.5 Din, 1 kg mrtve teže 9 do 1 Din.

Boj za odpravo alkoholne prepovedi v Združenih državah.

V Ameriki se vrši sedaj ostra borba med pristaši in nasprotniki alkoholne prepovedi. Treba pripomniti, da se dnevno dviga število nasprotnikov »suhilca«. K »mokrincem« prestopajo celo osebe, o katerih bi ne bil nikdo mislil.

Malo izjav glede alkoholnega vprašanja je napravilo v javnosti toliko utisa, kakor pismo mladega Rockefellerja predsedniku vseučilišča Columbijskega v New Yorku, g. Butlerju.

Rockefellerji so vsi abstinenti in to skozi cele rodove. Rockefeller

Januš Golec:

Trojno gorje.

Ljudska povest o trojnem gorju slovenskih in hrvatskih pradedov.

29

(Dalje.)

Na bojnem polju med Odro in Savo so se pojavili najprej hrvatski konjiki in pešci pod banom Erdedom. Prvim napadalcem bi naj pomagali karlovški oklopniki pod vodstvom generala Turjaškega. Za temi je bil Nemec Rödern s svojimi strelci, slednjič Reitenauov polk in Montecuculijske čete. Kristjani in mohamedani so si stali nasproti ob eni uri popoldne, 22. junija 1593, na godovni dan sv. Ahacija. Do sicer običajnih izzivov na dvoboj s psokami in kletvicami tokrat ni došlo. Hrvatski jezdec so pobesneli, ko so zagledali na bojni ples pripravljene Turčine. Poveljniki jih niso mogli več zadržati, kar na lastno pest in brez povelja so zdirjali in udarili na sovražnika. Zemlja se je tresla od udarjanja konjskih kopit, z urnobesnimi kriki sta se zakadila in zagrizla sovražnika eden v drugega. Že pri prvem spoprijemu se je pokazala turška premoč.

Silen naval Hrvatov turških vrst ni pretresel alt omajal. Turki so vzdržali naskok hrvatskih čet in jih začeli pritiskati proti Odri. S prodiranjem starega zvrniškega Memibega so zadeli Turčini na kranjske strelce in kmalu okusili, kaj sta slovenski meč in krogla. Čete Andreja Turjaškega in Adama pl. Ravbarja so otvorile ogenj na že deloma zmagovito turško konjenico. Na stotine turških jezdecov se je skotalilo zadetih s konj. Slovenskim strelcem je še priskočil na pomoč Rödern s šlezijskimi arkebuzirji. Kristjani so žnoral iz težkih pušk po tesno strnjenih Turkih kakor po zajcih in redčili njih vrste od vseh strani. Pogubonosni toči svinčenk se niso mogli ustavljati Turčini, njihove vrste so se zamajale, natančno določena razvrstitev je že bila skrhana. Turek je videl rešitev le še v taboru preko mosta. Štiri sto Turkov se je odtrgalo od Memibegové sredine in jo ubralo čez most preko Kolpe.

Nenadni preokret položaja je podžgal neugnano hrabrost kristjanov. General Turjaški je poslal k mostu grofa Štefana Blagaja in Jakoba pl. Pranka, da bi zaustavila s svojimi strelci

DEKLIŠKI SHOD V ŠMARJU.

Za okrajni dekliški shod v Šmarju vlada v okraju in v sosednih krajih veliko zanimanje. Dekliška mladina šmarskega okraja bo 70letnico smrti največjega svojega rojaka, škofa Slomškega, proslavila na dostojen in veličasten način. Slavnost se bo vršila pri sv. Roku nad Šmarjem v nedeljo, 17. julija. Spored je ta-le: ob pol 10. uri predpoldne se začne procesija z Najsvetejšim, potem je pridiga in slovesna sv. maša. Po cerkvenem opravilu dekliško zborovanje pod milim nebom. Popoldne večernice s cerkvenim govorom. V cerkvi govorita g. kanonik Časl in predsednik Prosvetne zveze g. dr. Josip Hohnjec. Na izvincerkvenem dekliškem zborovanju govori gospa ravnateljica Antonija Štupca o Slomškem z ozirom na žensko mladino. Članice Marijinih družb, dekliških zvez in vobče krščanska dekleta, udeležite se Slomškove proslave v najboljnejšem številu!

== ==

DEKLIŠKI SHOD V NAZARJU.

V Nazarju, v prelepi cerkvi Marijini, ki kraljuje nad Zgornjo Savinjsko dolino, bo v nedeljo, 7. avgusta, velik dekliški shod. Njegov namen je: povodom sedemdesetletnice smrti škofa Slomškega obnoviti med slovensko mladino vzgojna in življenjska načela velikega učenika našega ljudstva. Cerkvena govora imata preč. g. kanonik Časl in predsednik Prosvetne zveze g. dr. Hohnjec. Na izvincerkvenem zborovanju govori gospa ravnateljica Antonija Štupca. Dekleta Savinjske doline, dobro pripravite ta svoj shod!

== ==

Razbor pri Slovenjgradcu. Da ne bi gospod urednik mislil, da nas je kriza že docela uničila in da Razborčani sploh ne eksistiramo več, naznanjamo, da vkljub vsemu še precej živahno delujemo. Tukajšnje katoliško izobraževalno društvo si bo te dni nabavilo novi oder in bo na »lepo nedeljo« dne 24. t. m. priredilo po službi božji v tukajšnji šoli tridejansko igro »Užitkarji«. Vabite se vsi prijatelji

iger in »lepih nedelj«, da nas takrat posetite! Ne bo vam žal!

Sv. Rupert v Slov. goricah. Tukajšnje bralno društvo ponovi igro »Pri kapelici« v nedeljo dne 17. t. m., popoldne ob 16. uri. Ker je fara obširna, bo prireditev v Črmljenškuna prostem gostilne Pihler. Na sporedu je tudi petje in svira tamburaški zbor.

Sv. Anton v Slov. goricah. Tukajšnji fantovski odsek Prosvetnega društva ponovno vprizori v nedeljo dne 17. t. m., popoldne po večernicah, v Društvenem domu petdejansko igro »Repoštev«. Domačini, pa tudi sosedje, kateri še hočete videti, kakšno usodo morajo prenašati trije popotni rokodelci, pridite ta dan gotovo pogledat! Ne bo vam žal! Vstopnina nizka! Bog živi!

Vzglede izrednih nesreč.

Ako čitamo poročila o izrednih slučajih nesreč, ki so se zgodili tekom enega leta, bi se človek najrajši zaklenil v stanovanje in sploh ne prestopil domačega praga. Vendar uravnava usoda življenje tako, da človek nikakor ni varen v svojem lastnem stanovanju. Da je naša trditve resnična, naj vam dokažejo sledeči resnični vzgledi.

Eksplozija tintnika in umetnega očesa.

Tajnico večjega zasebnega podjetja je prestrašil pok, ki je odjeknil iz sosedne sobe, v kateri je pisal šef. Dekle je bila uverjena, da je počil strel in je skočila v šefovo sobo. Predstojnik je sedel za pisalno mizo in je komaj iztišal iz sebe besede: »Tintnik je eksplodiral.« Pozneje so dognali, da je zadel eden od steklenih drobcov šefovo oko in ga oslepil. Uradnik zavarovalnice, pri kateri je bil šef zavarovan za slučaj nezgode, je ugotovil, da je sijalo jutranje solnce tako močno na debelo steklo črnilnika, da je počilo in razneslo črnilo.

Še bolj nepričakovana nego zgorajna nesreča je bila ona, ki je zadela pred kratkem tvorniškega delavca, ki je imel umetno — stekleno oko. Med delom se je umetno oko razpočilo in pretres je

bil tako silovit, da se je enooki onesvestil in so ga drobci umetnega oka precej nevarno poškodovali.

Meteor preprečil revolucijo.

Gotovo zelo redek je slučaj, da bi človeka zadela meteor (kamen) iz neba. In vendar je končal pred 25 leti meteor revolucijo na ta-le način: General Pablo Castilliano, ki je začel leta 1907 revolucijo proti vladi v Nikaragui (osrednja Amerika), je sedel lepega večera mirno v svojem šotoru na travnati pusti nedalet od Punta Cabecas. Naenkrat je prebil meteor streho šotora in ubil generala. Vojaki, ki so bili z generalom na pohodu proti vladi, so bili prepričani, da je zadela upornika očitna kazen božja in so se takoj podali.

Udar strele in pljučnica.

Veliki nevarnosti so izpostavljeni v poletnem času ljudje, kar se tiče udara strele. Cezar Beltram, ugleden prebivalec francoskega mesta Lyon, je bil v življenju petkrat zadet od strele, a je umrl v visoki starosti na pljučnici, katere pa nikakor ni povzročila strela.

Visoko v zraku pičen od kače.

Nekaj vsakdanjega je danes, da letalci ali pa tudi potniki z letali vred ponesrečijo. Kar se je pa pripetilo severoamerikanskemu letalskemu poročniku Wigginsu, je pa resnično nekaj nenavadnega. Ko je frčal v aeroplanu čisto sam 1000 m v zraku, ga je pičila kača klopotača. Ohranil je toliko duha prisotnosti, da se je spustil takoj na zemljo, poiskal zdravnika in si otel v zadnjem trenutku življenje. Ostala pa je nerazvozlana zagonetka, kako se je mogla tako strupena kača neopaženo vtihotapiti v letalo.

Nesreče pod domačo streho.

Ako čitamo statistiko nesreč, bomo uvideli, da se jih zgodi največ pod domačo streho. Je vendar na dnevnem redu, da kedo pade z okna na cesto, se nevarno ureže v svojem stanovanju, se

umik v turški tabor, kar se je jima tudi posrečilo.

Branitelji Siska pod poveljstvom kanonika Blaža Gjurača so se pripravili koj na izpad, ko so videli, da prede Turkom slaba in da hočejo pribežati za vsako ceno v tabor, kjer bi bili mnogo na boljšem nego na otoku. Kakor jastrebi so planili Blaževi vitezi in 300 mož iz utrdb proti mostu, da preprečijo Turkom pobeg v utrjeno taborišče. Pribrzeli so preko mosta v trenutkih, ko so potiskali s strelj Turčine proč od mosta strelci pod Blagajem ter Prankom. Navala od spredaj, od strani in še obenem od zadaj tudi dvakratna turška premoč na otoku ni vzdržala. Most in tabor sta bila za Turke izgubljena. Preostal jim je le še pobeg proti kotu, katerega tvori Kolpa z Odro. Za daljše pomisleke pri najnujnejšem begu in splošni zmedbi ter upadu poguma ni bilo časa. Turški begunci so poskakali v strahu za življenje v reko, da bi se rešili s plavanjem. Nastal je metej med jezdec in pešci, vsak je skušal biti med prvimi na drugem bregu. V pehanju za življenje so se Turčini sami med seboj pobijali, večina jih

je pa itak utonila. Glavni posel nad turško armado na otoku so opravili strelci. Meč in kopje nista prišla prav do veljave, ker je bila turška sila prenašlo strta, zatekla se je k rešitvi z dirom v reko, kjer jo je sprejel hladen grob. Vitezi so iztikali po bojni ravni za poveljniki in begi, a niso naleteli nanje. Vrtinci popolne zmede in obupa so potegnili seboj tudi najvišje in najhrabrejše.

Pavel, ki je bil med prvimi od kanonikove čete, je bliskal s sokoljim očesom za nekom, ki je bil dokaj let živalsko kruta šiba božja za Jugoslovane, za — Hasanom pašo. Ni ga bilo mogoče zgrešiti, saj je bil kot vrhovni poveljnik oblečen že na zunaj v sijaj sigurne zmage nad kristjani. Sedel je v dragocenem sedlu na zlahtnem konju, v svitem oklepu in povrh še ogrnjen v temno rdečo svilo, ki je bila vsa prepletena z zlatimi in srebrnimi vezeninami in okrašena z utkanimi modrimi in rdečimi cveticami. Z že zahripanim glasom se je drl nad begunci, mahal svarilno z zakrivljeno sabljo in skušal rešiti porazni položaj s svojo mogočno osebnostjo. Nekaj begov je posluhnilo njegove klice, že brzelo k njemu po po-

lerjeva mati j) bila zagrizeno strastna prvobojevnica abstinencnega gibanja. V prejšnjih letih je obiskovala v družbi drugih plemenitih žensk najbolj zakotne beznice in tamkaj spreobrnala najbolj zakrknjena pljanc. Družina Rockefeller je izdala že milijone za širjenje abstinence.

Celotno ameriškano javnost je prenetil odpad mladega Rockefellerja od gibanja, katerega je navdušeno podpiral leta in leta. Kot vzrok za izstop iz abstinence organizacije naveda ta mladi milijarder dejstvo, da bi bila za Ameriko veliko bolj koristna zmernost, ne-

ožge ali zastrupi. Nekaj uprav opasne-ga je, ako se človek poda doma v ko-palno sobo. Električne napeljave v bli-žini kopalnih banj so povzročile že ne-štete najhujše nesreče. Še ni dolgo, ko se je dotaknil neki mož v kopalnici v banji električne žice. Udar električne sile je kopalca tako presenetil, da se je pognal iz banje, skočil skozi okno in se ubil.

Mladega moža, ki se je vrnil po krat-ki odsotnosti domov, je izvoljenka pri pozdravu tako močno objela, da mu je zlomila dve rebri.

Drug zaljubljenec je plesal s svojo ljubico po sobi. Draga se je nagloma ozrla in pri tem je zadela z iglo v laseh ljubega v uho tako nesrečno, da je bil ob sluh na eno uho.

Mestni ljudje radi pobirajo po cestah stare podkve, jih obešajo nad vrata ali na stene v trdni veri, da prinese stara podkev srečo. Še ni dolgo, kar je padla težja podkev, ki je visela nad duri, zna-menitemu francoskemu učenjaku na glavo in ga je oropal udar železa na možgane spomina.

Ti vzgledi nas naj uverijo o resnič-nosti pregovora, ki pravi, da nas zade-ne vsikdar ona nezgoda, katere niti pričakovali nismo.

St. Janž pri Dravogradu. Tukaj je imelo ga-silno društvo veliko tombolo, ki je bila dobro obiskana od blizu in daleč. Akoravno nas tla-či neznosna gospodarska kriza, smo si vendar le naročili večji zvon, za katerega je pričel zbirati prostovoljne prispevke že prejšnji g. župnik Anton Mojžiček. Na obletnico inštalaci-je in za 30letnico mašništva g. sedanjega župnika Antona Esenko smo dobili večji zvon, po katerega smo šli v Dravograd na kolodvor dne 9. julija in ki je bil slovesno blagoslov-ljen dne 10. t. m. ob 10. uri dopoldne pri sv.

maši. Isto nedeljo kakor novi zvon je bila blagoslovljena tudi nova motorna brizgalna.

Razbor pri Slovenjgradcu. Da tukajšnji ob-čani ne bi tožili o brezposelnosti, smo se pre-tekli mesec »korajžno« vrgli na kuluk in do-bro popravili naše občinske ceste, za kar gre nekaterim, ki so se posebno trudili, lepa za-hvala! Tudi tukajšnji gostilničar g. Pečolar je dal delavcem precej zaslužiti, ker si stavi no-vo gospodarsko poslopje. V tukajšnjem šols-kem vrtu bi tudi lahko nekateri dobili delo — seveda pri svoji hrani!

Pameče pri Slovenjgradcu. Veste, kaj že go-vore pri nas vse Urške, Micke, Nežke, Fran-čeki in Janezi, pa kar vabijo vse, in pravijo, da gredo vsi v nedeljo dne 17. julija, ob pol štirih popoldne k Rotovniku v Pameče, kjer naši gasilci vprizore veseloigro v treh de-ja-njih »Poslednji mož«. To vam bo smeha na ko-že in zabave na kilometre. Po igri pa bo v Rotovnikovem sadovnjaku koncert s prosto zabavo. Zato naj prihitijo vse staro in mlado v luškane Pameče, da se tu pošteno in ceno razvedri. Tu bodo štartali vsi, ker tukajšnje gasilno društvo preskrbi vsakemu prost polet v vsemirje. To bo vsekakor novost. — Dne 25. julija obhaja naš farni patron svoj god. God sv. Jakoba pa obhajamo vsako leto na prijaz-nem in razglednem hričku sv. Ane, pamečke podružnice. Tu je krasna razgledna točka, kjer imaš razgled po Mislinjski, Labudski in Mežiški dolini in vidiš našo goro Urško, Ve-liko Kopo, Peco in za njimi Karavanke ter še mnogo gora. Bogato je tu oškodovan, kdor ljubi razgled, pa tudi tisti, ki pride na božjo pot. Na Jakobovo se tu že od 7. ure zjutraj na-prej vrše sv. maše, ob desetih pa je slovesna procesija z Najsvetejšim. Pričakuje se ta dan 5—6 duhovnikov, kateri bodo slovesnost še povečali. Tudi topiči bodo pokali. God sv. Ane pa se zopet slovesno obhaja ter bo tudi ta dan več sv. maš. Zato naj dne 25. julija prihitijo vsi Jakeci, dne 26. pa vse Anice, da tu proslavijo svoj imendan. Točila se bo tu izborna in ce-nena kapljica, k župci pa dobijo še ogromen kos mesa. Nedelja po Jakobovem pa je pri Sv. Ani »lepa nedelja«, dne 24. julija pa pri fari v Pamečah.

Devica Marija v Brezju. Prostovoljno gasil-no društvo v Devici Mariji v Brezju pri Mari-

boru priredi veliko dobrodelno tombolo v ne-deljo dne 17. julija 1932, ob treh popoldne na vrtu g. M. Lešnika.

St. Peter pri Mariboru. Novo trgovino z me-šaním blagom-otvori v hiši g. Sande s 15. ju-lijem gđ. Marica Penič, dozdaž uslužbena v trgovini svoje tete gospe Mire Penič v Mari-boru. — Suša se po poljih in travnikih že ze-lo čuti. Če ne bo kmalu dežja, ne vemo, kaj bo. No, imamo pa upanje, da bomo tudi dež še pravočasno dobili. — Igra »Pri kapelici«, ki se je vprizorila pri Št. Petru, se bo pono-vila in sicer v Grušovi, tako da bodo tudi na-ši sosede imeli enkrat veseli dan.

Sv. Trojica v Slov. goricah. To vam je na Petrovo bilo nestrpne pričakovanja, potem pa še gledanja, začudenja in pritrjevanja! Ne-kateri so kar z odprtimi očmi in usti gledali in se čudili. Kaj pa se je vendar zgodilo? Eh, požarniki so prišli vkup od blizu in daleč in imeli na Petrovo po večernicah v našem trgu skupno vajo. Prišli so požarniki z motornimi brizgalnami z Desnic, od Sv. Lenarta, od Sv. Ane in s Pesnice; ročne brizgalne so pa imeli Trojičani in Bišanci. Pa so prišli še benediški, barbarski in antonjevski ognjegasci. In na plat zvona so pričele delovati brizgalne. To vam je brizgala voda po strehah, da se kar načuditi nismo mogli. Vse brizgalne so delovale brez-hibno in vsi požarniki so hitro in sigurno vr-šili odkazano jim delo pri brizgalnah in pri ceveh. Težko je dati prednost kaki brizgalni; pozneje so pričele delovati samo one brizgal-ne, ki so morale črpati vodo iz oddaljenejših mlak. Tega gasilskega nastopa so se med dru-gim udeležili g. Košir, zastopnik brizgaln ter brizgalnih potrebščin v Celju; potem g. Kranjc in g. Golob, načelnik in podnačelnik gasilske župe za mariborski srez levi breg ter g. dr. Weixl in dr. Gorišek od Sv. Lenarta. Zares je bil ta popoldan nekaj novega in podučnega za naše radovedne oči. — Na Petrovo se nam je prenovil naš cerkveno-konkurenčni odbor. Za novega načelnika je bil izvoljen g. Konrad Golob, za nove odbornike pa g. dr. Weixl ter kmeta Janez Kranjc in Karl Pravič. Za občino Osek pa še ni padla kocka, kdo bo prišel v ta odbor. Čaka pa na naš cerkveno-konkurenčni od-bor sicer težko in neprijetno, vendar pa jako hvaležno delo popravljanja zunanjsčine naše

go pa usiljena popol-na abstinenca, ki raz-množuje le zločinstvo. Predsednik Butler je namreč voditelj onih treznih in razsodnih osebnosti, ki so za od-pravo alkoholne pre-povedi. Rockefellerje-va izjava je izzvala v enem taboru največjo razočaranje, v drugem pa nepopisno radost.

Tudi rekord.

Čuden rekord je do-segel ljubosumen za-škonski mož v Osh-kosch v severoameri-ški državi Wisconsin. Ob pol osmih predpol-dne je ustrelil iz lju-bosumnosti svojo že-no. Po krvavem de-ja-nju se je v avtomobi-lu odpeljal v 8 milj oddaljeni Oshkosch, kjer se je 20 minut po

velja, ko se je pojavil na bojišču izza dvobojev znani krščanski vitez v belem, v vetru plapolajo-čem plašču in z bujno okrašeno čelado. Že pogled na smrtonosca je razbegnil častnike od paše, ki je znal, da bo sedaj tudi po njem. Vitez je bil v par skokih z golim mečem v roki pri Hasanu, mu zasadi pogled v krvoločni obraz, kakor bi se hotel še enkrat uveriti, če ima opravka s pravim kristjanožerom. Niti tega pogleda ni vzdržal z rdečo svilo našemljeni trinog, stresel se je kakor trepetlika na polju, prestavil krivi meč iz desnice v levico in se pokrižal na dolgo od čela na prsa ter počez. Pavel je znal, da je strašni Hasan po-turica, a znamenje križa ga je toliko presenetilo, da je zadržal zamahljaj z mečem, da bi si bil na jasnem, če res nima mogoče pravega spokornika pred seboj. Trenotek vitezovega presenečenja je izrabil zvitez in lopnil na vso moč s sabljo po Pavlovi čeladi, katero bi bil preklal na dvoje, da ni bila iz najbolj odpornega jekla ter vestno roč-no delo. S pomočjo hipne prevare prizadjan uda-rec ni dosegel nameravanega cilja. Hasan je obrnil z vso naglico hrbet ter planil s konjem

vred v reko. Pavel je sledil pasjemu sinu do bre-ga, vzel lok, ga opremil s strelco in razbral iz gneče potapljaajočih se ubežnikov z rdečo svilo ovitega gospodarja Bosne. Pušica je zadela po-turčenca od zadaj in mu prodrila do polovice skozi hrbet v prsa.

Obračun med Hasan pašo in orjaškim slo-venskim vitezom so videli od daleč razni kapi-tani krščanske vojske in med drugimi tudi Adam Ravbar s Krumperga. Ko je opravil Pavel svoje, je krenil po bojni ravni, da bi se pridružil svoje-mu oddelku.

Na desnem bregu Kolpe je bil še vendarle turški tabor in v njem dobrih 25.000 nedotaknje-nih vojakov! Ta bojna sila je bila v zelo ugodnem položaju in bi še bila lahko trikrat kos zmagoval-cem na otoku. Prizori popolnega poraza izbrane-ga moštva na levem Kolpinem bregu so tolikanj zmedli tudi turško taborišče, da so bili poveljniki ob oblast nad množicami moštva. Popolnoma zmešani in popadeni od obupa vsled nepričako-vanega udarca so zapalili taboriti smodnik. Veli-ke zaloge streliva so buhnile s strašnim bliskom,

farne cerkve. Upamo pa lahko z gotovostjo, da bodo naši možje tudi kos svoji nalogi. — Poročila sta se prejšnji teden vrta in vneta člana Marijinih družb Ludovik Žižek in Liza Lasbacher. Člani Marijine fantovske in dekliske družbe so jima pri cerkvi napravili prav lep sprejem. V imenu deklet je nevesto pozdravila prednica Micika Padovnik, v imenu fantov pa je ženinu želel vse najboljše v zakonskem življenju, predsednik Cenci Dvoršak.

Sv. Barbara v Slov. goricah. Drzen ropar vlovljen. Dne 1. t. m. je nosil poštni sel pošto od Sv. Lenarta v Slov. gor. k Sv. Barbari v Slov. gor. Steza pelje proti Sv. Barbari skozi lep gozd, kjer se je ropar zelo našemil z brkami in iz skrivališča napadel sela, ga vrgel s kolesom vred v gozd ter parkrat ustrelil, da mu je v strahu in trepetu odvezl s silo vso vrednostno vrečo z vsemi priporočenimi pismi in izginil. Ko je došel sel ves prestrašen na pošto, so vsi s puškami in orožniki leteli za roparjem ter preiskovali veliki gozd Pučenca, pa ves trud je bil zaman. Ropar je odnesel vrednostno vrečo s seboj, med potjo je srečal še štiri moške, si so povedali, da so srečali Ivana Ivanuša, ker je bil pa ta trgovski pomočnik, so vsi mislili, da nosi kaj za novo trgovino. Nemoteno je šel od mesta napada v pol ure oddaljen gozd pod Nedeljkom v občino Selce, kjer je pobral denar, a vrečo z vsemi pismi zavrgel v šumo, kar so šele danes dne 6. t. m. našli s pomočjo roparja. Ko je imel denar, je odšel k nekemu kmetu v Črmljenšek, da bi ga za 100 Din zapeljal na Ptuj in s tem se je v drugič izdal, rekoč: Ne povejte nikomur o tej vožnji. Od tu je šel na očetov dom pri Rogatcu, kjer je staršem pravil, da ima denar za nakup zgodnjega sadja. Od doma je šel v Zagreb, kjer je igral. Pri tem delu ga je zalotil detektiv in spravil v Maribor, od tam k Sv. Barbari, kjer je pod težo obtežljivih dokazov moral vse podrobnosti priznati. Danes v četrtek se še tu nahaja v zaporu. Vsa čast našemu komandiru Avgustu Lah za vrlo smotreno in uspešno zasledovanje!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Nenavaden požar smo imeli v četrtek po prazniku sv. Petra in Pavla: popoldne je v malem viharju parkrat nekoliko zagromelo in že je bilo v plamenih gospodarsko poslopje Lovrenca Be-

rariča v Spodnjih Pleterjah. Na srečo so požar takoj zapazili — sosedje prej kot domači — in se je vtila ploha; ako bi te ne bilo, bi bližnja skupina posestnikov brez dvoma postala zopet žrtev nesreče. — Naslednji dan je blizu tam zadela kap 74letnega preužitkarja Martina Klanjšeka. Malo poprej je še par znanec z njim govorilo; nato je hotel iti v hlev, pa je gredoč obležal — mrtev. Poprej je bil vedno zdrav in razmeroma krepak. Naj v miru počiva!

Polenšak pri Ptuj. Spet se malo oglasimo, da kdo ne poreče, da Polenšani nimamo nič več novic. O pa še kaj, samo da so bolj žalostne kot vesele. Hudo gospodarsko krizo se bolj in bolj veča suša, katera zadnji čas pritiska z vso silo tako, da ovenjuje in se suši vsevprek in žalostno je gledati porumenela polja in hribe. — Pretekli teden je v naši župniji na dveh krajih gorelo ter tudi vse do tal pogorelo in sicer: Alojzu Raušl iz Slomov in Antonu Šumenjak v Prerodu. Na kako gašenje ali omejitev ognja sploh ni bilo misliti, ker vsled velike suše so vse mlake po bregih prazne in suhe. Kako je ogenj nastal, se nikjer ne ve, gorelo je povsod po dnevu in pri obeh so ljudje rešili vse, le objekta hiše in gospodarskega poslopja, ki sta bila lesena in s slamo krita, sta pogorela do tal. Le sreča v nesreči pa je, da sta oba pogorela za večjo svoto zavarovanja, kar jima bo v veliko olajšavo pri postavitvi novih hiš. — Zadnji čas se je pri nas pojavila družba dolgoprstnežev, kateri vlečejo vse s seboj, kar jim pride v njihov neprosto-voljni objem. In kar ne morejo po noči, za to pa porabijo priliko po dnevu, ko so ljudje na poljskem delu. Težko so prizadeti Veršičovi v Polencih, kjer so pobasali za okoli 5 tisočakov vrednosti in sicer: pet lepih moških oblek, 2 srebrni uri, več klobukov in šolnov ter še par sto dinarjev gotovine, izkupiček za prodano telico in še nekaj drugih raznih reči. V vrhu Prerodu pa so ti skriti boljševiki kar že udomačeni in jih tudi še tako dobra vrata in ključavnica ne zadrži. Obiskali so že par vinskih kleti, kjer pa najraje pobašejo hudo slivovko ali pa tropinko. Tudi bivši minister g. Vesenjaki je bil deležen teh rokovernjačev v svojem vinskem hramu v Prerodu. Izdrli so iz oken močne železne križe ter mu iz sobe po-

brali posteljnino in nekaj obleke. S tem nasilnim činom so menda ti njegovih razmer dobro poznati rokovernjači slabo pokazali socialen čut nasproti bivšemu ministru socialne politike ter menda tudi ta rabar-boljševizem ne g. profesorja in tudi drugih ne zadovolji. Upamo in pričakujemo, da se bo oblasti enkrat posrečilo izslediti te nevarneže tuje imovine ter bo z njimi ostro in temeljito obračunala, enkrat za vselej.

Polenšak. Mlad, vesel fant Anton Muhič iz Lasigovec je stopil izpod domačega krova ter si poiskal šikano in brhko in precej petično družico-nevesto tam v prielškem Ljutomeru. Pridnemu naročniku in čitatelju ter prijatelju »Slovenskega Gospodarja« želimo in kličemo: »Bodi zadovoljen in srečen v tem novem stanu in lahek in sladek ti naj bo zakonski jarem!

Jurovci pri Sv. Vidu pri Ptuj. V nedeljo 3. julija smo pokopali mladeniča iz Tržca Ignacija Drevenšek. V petek je vozil seno iz Leskovca, pa je po nesreči prišel pod konje, ki so ga do smrti ranili. Priljubljeni fant je imel krasen pogreb. Do groba ga je spremljala velika množica. Pokopal ga je ob asistenci č. g. kaplana vlč. g. župnik, ki je spregovoril ob odprtem grobu par lepih besedi za slovo. V imenu tovarišev se je poslovil od pokojnega naš Gusti Purg, ki je v prelepem govoru obzaloval smrt tako priljubljenega tovariša. Vsem so solze zalivale oči, ko smo pokopali tako dobrega mladeniča. Naj počiva v miru!

Jurovci pri Ptuj. Naše prostovoljno gasilno društvo je priredilo na praznik sv. Petra in Pavla na vrtu tovariša Šmigoca efektno tombolo, katere čisti dobiček je namenjen za pokritje stroškov nove motorne brizgalne. Nudili smo našemu občinstvu priložnost do lepih dobitkov. Saj je obsegala naša prireditel 11 tombol in okoli 500 drugih lepih dobitkov. Vsa čast onim, ki so nam nudili svojo pomoč ter podpirali našo tombolo z raznimi darovi. Hvalevredno je, da društvu ni bilo treba kupiti 11 tombol, ampak samo tri prve. Ostalih osem pa je bilo podarjenih od dobrotnikov gasilnega društva. Prvo tombolo, moško kolo, je zadel posestnik Ožbalt Siter iz Lancove vasi in je daroval prostovoljno za društev 200 D. Drugo tombolo, žensko kolo, je zadela gdč. M.

gromom in oblakom v zrak. Turčini v taboru so pustili vse šotore, zaloge živeža, vozove, topove, puške in drugo orožje in je zbežal vsak na svoj kraj, kamor se mu je zdelo v prvih trenutkih najbolj varno.

Neverjetno porazen in popoln polom turških sil ob obeh bregovih Kolpe je pričel ter končal tekom ene dobre ure. Od 10.000 najboljših turških vojakov pod Hasanovim vodstvom na otoku si je otela golo življenje komaj ena desetina. Vsi drugi so bili postreljeni, ranjeni, ali pa jih je doletela smrt v zahrbtnih valovih Kolpe. V kako nepopisnem strahu je drvela turška vojska smrti v naročje, je razvidno iz tega, da je iskal rešitev v reki poleg glavnega junaka Hasan paše še tudi stari tiger, zvojniški Memibeg in devet višjih poveljnikov, ki so vsi utonili.

Ena ura je prinesla kristjanom osvoboditev Siska in zmago, o kateri ne bi bil upal nikdo v naprej niti sanjati! Saj zmagovalci skraja niti sami niso mogli verjeti, kaj in kam je razkadilo Turke. Vse brez izjeme je pripisovalo nedogleden uspeh nad ogromno premočjo božji pomoči na

Marijino priprošnjo. Izgube krščanske vojske so bile le malenkostne, od vitezov ni padel nobeden.

Turkov ni bilo po preteku ene ure nikjer, pač pa je ostal kristjanom tabor: z devetimi topovi na kolesih, med temi v povesti parkrat omenjena Kacijanarica, 10 zastav, dragoceno blago, živež, strelivo in mnogo velikih ladij.

Že pri prvem pogledu na zelo zelo bogati plen se je oprijela kristjanov strast po imetju. Vsak je vzel, kar je mogel in dosegel v naglici. Najbolj požrešni pri plenitvi so bili Nemci. Vse se je čudilo, da niso zadeli v taboru na več zlatih posod, dragocenosti in na znane turške zlatnike. Pozneje se je doznalo, da so bili med prvimi posetniki taborišča koj po pobegu Turkov Siščani. Nje so dolžili, da so si prilastili turško zlato, ki jim je tudi pripadalo po vsej pravici. Toliko je na zlati zadevi istina, da je poklical še isti večer po zmagi poveljnik Siska, kanonik Blaž Gjurač, viteza Pavla na stran in mu nekaj šepetal na dolgo.

(Dalje sledi.)

zločinu prostovoljno predal oblasti. Ob 10. uri je že imel državni pravdnik spisano obtožnico, ob pol 11. uri se je zagovarjal obtoženi pred sodnikom. Sodnik ga je obsodil, ker je dejanje brez kakkega izgovora priznal, tekom 5 minut na do smrtno ječo. Ravno opoldne so obsojenega predali v 22 milj oddaljeno kaznilnico.

Igra.

Oče vidi na vrtu, kako njegova otroka trgata z malega drevesca list za listom.

»Kaj pa vama pride na um? Saj mi uničujeta moje najlepše drevesce!«

Otroka: »Nič za to, midva se igrava jesen!«